

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoCsp/23/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119247797
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:6119247797.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a sudkýň: Mgr. Lucia Mizerová a JUDr. Ľubica Bundzelová, v spore žalobcu: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, zastúpený: Bobák, Bollová a spol., s.r.o., so sídlom Dr. Vladimíra Clementisa 10, Bratislava, IČO: 35 855 673, proti žalovanému: J. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. L. Q. XXXX/XX, Q., o zaplatenie 191,38 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Senica č. k. 6Csp/41/2019-79 zo dňa 11. októbra 2019 v časti, v ktorej súd žalobu zamietol a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.
- III. Súdu prvej inštancie sa nariaďuje v úvodnej časti (záhlaví) napadnutého rozsudku vykonať opravu mena žalovaného.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie prvým odsekom výroku žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni 131,38 eura s 5% úrokom z omeškania ročne od 01.10.2017 do zaplatenia, druhým odsekom výroku žalobu vo zvyšku zamietol a tretím odsekom výroku o trovách konania rozhodol tak, že priznal žalobkyni proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 37,30% a zároveň vyslovil, že o výške tejto náhrady rozhodne súd samostatným uznesením.

2. Rozsudok v odvolaní napadnutej časti nepriznaného nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 60 eur po citovaní § 43 ods. 1 písm. a), ods. 12 zák. č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, § 52 ods. 1, 3 a 4, § 53 ods. 1, ods. 4 písm. k), ods. 5, § 53a ods. 1 a 2, § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), vecne odôvodnil tým, že pokiaľ ide o zmluvnú pokutu vo výške 60 eur, žalobca ju nesmie používať vo vzťahu ku spotrebiteľovi a v súlade s § 53a OZ žalobca ako dodávateľ služby je povinný zdržať sa používania takejto podmienky. Neprijateľnosť a neplatnosť zmluvnej pokuty žalobkyne už bola judikovaná, napr. rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 16Co 18/2012 z 15.03.2012, rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 16Co 33/2012 zo 16.04.2012, rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 2Co 137/2010 z 29.06.2011 a rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/91/2011 z 24.04.2012. Žalobca uvedenú zmluvnú pokutu vo vzťahu k spotrebiteľovi nesmie používať z dôvodu jej neprijateľnosti. Podľa žalobcu pri uzavretí dodatku k zmluve zohľadnil pri určení výšky zmluvnej pokuty výšku poskytovanej zľavy pri predaji telekomunikačného zariadenia. Výška zmluvnej pokuty nie je vyššia ako výška zľavy, ktorá bola pri predaji telekomunikačného zariadenia žalovanému poskytnutá. Žalobca tiež zohľadnil aj časový aspekt uloženia zmluvnej pokuty a zohľadnil čas, kedy žalovaný prestal plniť zmluvné povinnosti a tomu prispôbil výšku uplatňovanej zmluvnej pokuty. Podľa žalobcu touto zmenou

v dodatku k zmluve odstránil všetky vady, pre ktoré súdy v minulosti vyhodnotili dohodnutú zmluvnú pokutu ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súd sa s týmto argumentom žalobcu nestotožnil a na základe vyššie uvedených dôvodov, keďže ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, žalobca sa mal vzdať používania tejto podmienky, a nie túto modifikovať a domáhať sa jej zaplataenia uvedeným spôsobom (rozsudok Okresného súdu Svidník sp. zn. 4C/134/2014 zo dňa 28.01.2015, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 9Co/162/2015 zo dňa 21.09.2016).

3. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP (ďalej len CSP) a žalobcovi priznal náhradu trov konania len v pomernej výške podľa miery jeho úspechu a neúspechu. Žalobca žiadal zaplatiť 191,38 eura, čo predstavuje 100%. Bol úspešný v sume 131,38 eura spolu s príslušenstvom. Predstavuje to 68,65% z toho, čo žiadal, neúspešný tak bol vo výške 31,35 %. Pomer úspechu a neúspechu tak predstavuje 37,30% (68,68% - 31,35%), čo je miera úspechu žalobcu v spore. O výške náhrady trov konania súd rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, a to po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca prostredníctvom právneho zástupcu voči výroku II. (v zamietnutej časti) podľa § 355 ods. 1 CSP v spojení s § 356 CSP z dôvodu, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP); súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1. písm. h) CSP).

5. Súd prvej inštancie rozhodol bez nariadenia pojednávania s poukazom na § 297 CSP a žalobu v napadnutej časti týkajúcej sa nároku na zaplataenie zmluvnej pokuty zamietol, pričom žalovaný sa k žalobe nevyjadril, nemohol mať súd tvrdenia žalobcu za nesporné, a teda si nemohol splniť povinnosti podľa § 181 ods. 2 CSP a prezentovať stranám sporu, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, a týmto nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobkyni, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalobcovi nebolo umožnené oboznámiť sa s názorom súdu a prípadných nejasností ohľadom uplatňovaného nároku, následkom čoho nemohol účinne realizovať jemu patriace zákonné procesné práva ani predložiť ďalšie dôkazy na podporu svojich tvrdení a prípadné odstránenie pochybností súdu (ak mal súd niektoré za sporné). V tejto súvislosti žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/13/2018 zo dňa 21.12.2018.

6. Súd nepriznal žalobcovi uplatnený nárok na zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške 60 eur, nakoľko dohodnutú zmluvnú pokutu považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Dojednanie zmluvnej pokuty ako tzv. zabezpečovacieho inštitútu v zmluvných vzťahoch je plne v súlade s platným právnym poriadkom Slovenskej republiky. V minulosti niektoré súdy vyhodnotili dohodu o zmluvnej pokute v dodatku žalobcu ako neprijateľnú zmluvnú podmienku z dôvodu, že výšku zmluvnej pokuty považovali za neprímerane vysokú a z dôvodu, že dohoda o zmluvnej pokute nezohľadňovala čas, kedy užívateľ služieb prestal plniť svoje zmluvné povinnosti. Žalobca nedostatky dohody o zmluvnej pokute odstránil. Maximálna výška zmluvnej pokuty zodpovedá výške poskytnutej zľavy z kúpnej ceny mobilného telefónu a dohoda o zmluvnej pokute zohľadňuje časový aspekt porušenia zmluvných povinností. Žalobca jasne a zrozumiteľne uviedol, že pri uzavretí dodatku poskytol žalovanému ako účastníkovi telekomunikačnej služby zvýhodnenie spočívajúce v poskytnutí zľavy z hodnoty mobilného telefónu. Žalovaný mal možnosť voľby, či si kúpi mobilný telefón za riadnu maloobchodnú cenu bez akýchkoľvek ďalších záväzkov, alebo si kúpi mobilný telefón za zníženú cenu, teda so zľavou z kúpnej ceny na základe dodatku a po dohodnutú dobu zotrva v zmluvnom vzťahu so žalobcom ako aktívny užívateľ služieb a bude platiť riadne a včas ceny za poskytnuté telekomunikačné služby. V dodatku, z ktorého nárok na zaplataenie zmluvnej pokuty si žalobca v tomto konaní uplatňuje, je časový aspekt porušenia zmluvných povinností zohľadnený. Dohoda o zmluvnej pokute rozlišuje, kedy došlo k porušeniu zmluvných povinností a výška zmluvnej pokuty sa postupne znižuje v závislosti od toho koľko celých mesiacov uplynulo od okamihu porušenia zmluvnej povinnosti.

7. Účelom uzavretia dohody o zmluvnej pokute bolo zabezpečenie záväzkového vzťahu, motivácia k plneniu zmluvných povinností spojená s následnou sankciou za jej nesplnenie, reparácia spočívajúca v odstránení škodlivého následku, ktorý by mohol vzniknúť v príčinnej súvislosti s porušením povinností. Predovšetkým predpoklad zotrvania žalovaného v záväzkovom vzťahu počas dohodnutej

doby viazanosti podmienila možnosť žalobcu odpredať žalovanému mobilný telefón za zľavnenú cenu. Žalovaný nebol žiadnym spôsobom povinný, ani žalobcom nútený uzatvoriť dodatok k zmluve. Poskytnutie mobilného telefónu za zľavnenú cenu bolo vo vzájomnom vzťahu medzi žalobcom a žalovaným kompenzované vernosťou žalovaného ako zákazníka. Model vzájomne akceptovanej modifikácie záväzkového vzťahu nie je možné realizovať bez platného dojednania zmluvnej pokuty, ktorej jednou z funkcií je zabránenie špekulatívnemu konaniu zo strany účastníka, ktorý pri vzniku zmluvného vzťahu využije poskytnuté výhody. Zmluvnú pokutu je nutné posudzovať z hľadiska zabezpečovacej, motivačnej, sankčnej, reparačnej funkcie s ohľadom na všetky relevantné okolnosti a vzájomne poskytnuté plnenia v rámci uzavretej zmluvy a dodatku. Dojednanie zmluvnej pokuty ako aj jej výšky nemohlo spôsobiť nerovnováhu medzi účastníkmi zmluvného vzťahu. Dôvodom uzatvorenia dodatku bola pre žalovaného možnosť získať za výhodnú cenu mobilný telefón, za ktorý by v prípade kúpy v rámci maloobchodných cien musel zaplatiť omnoho vyššiu cenu. Súd sa pritom vôbec nezaoberal skutočnosťou, že mobilný telefón si mohol žalovaný kúpiť za riadnu maloobchodnú cenu bez hrozby sankcie za nedodržanie zmluvných povinností, že dohodnutá zmluvná pokuta neprevyšovala výšku poskytnutej zľavy z kúpnej ceny mobilného telefónu, a že zohľadňovala časový úsek, po ktorý si žalovaný svoje zmluvné povinnosti plnil. Vzhľadom na výhodu, ktorú žalovaný na základe uzatvorenia dodatku k zmluve získal, je výška dohodnutej zmluvnej pokuty primeraná, objektívne nespôsobilá poškodiť žalovaného ako spotrebiteľa.

8. V súvislosti s daným prípadom žalobca poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2Cdo/172/2007, podľa ktorého primeranosť výšky zmluvnej pokuty treba posúdiť v každom prípade individuálne, vzhľadom na všetky okolnosti. V danom prípade bola v dodatku k zmluve medzi stranami sporu dohodnutá pre prípad porušenia zmluvných povinností zmluvná pokuta, v dohode o zmluvnej pokute bol zohľadnený časový aspekt porušenia zmluvných povinností a maximálna výška zmluvnej pokuty zodpovedala výške poskytnutej zľavy z kúpnej ceny mobilného telefónu, ktorú žalovaná pri uzavretí dodatku získala. Žalobca si dohodnuté zmluvné povinnosti riadne plnil a žalovaný si svoje zmluvné povinnosti neplnil. Pokiaľ súd ako neprijateľnú zmluvnú podmienku vyhodnotil zmluvnú pokutu, ktorej výška zohľadňovala čas, po ktorý si žalovaný plnil svoje zmluvné povinnosti, je potrebné považovať jeho názor a právny záver za nesprávny. Zároveň žalobca poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/35/2018 zo dňa 26.06.2018, v obdobnej právnej veci, ktorým odvolací súd žalobcovi nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty priznal. Vzhľadom na vyslovený právny názor v uznesení Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/13/2018, ako aj rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/35/2018, na ktoré žalobca poukazuje, ako aj princíp právnej istoty deklarovaný v čl. 2 CSP, podľa ktorého každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, a že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo, žalobca navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou sporu (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, v dôsledku čoho bol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny s použitím § 387 ods. 1 CSP potvrdený.

10. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania jemu predchádzajúceho, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov vyvodil správne skutkové zistenia a vec i správne právne posúdil a k veci pre úplnosť dodáva nasledovné:

11. Predmetom odvolacieho konania bolo v danom prípade posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol správne, keď žalobu v časti uplatnenej zmluvnej pokuty zamietol z dôvodu, že dojednanie o neprijateľnosti a neplatnosti zmluvných pokút žalobcu už bolo judikované napr. rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 16Co/18/2012 z 15.03.2012, rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 16Co/33/2012 zo 16.04.2012, rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 2Co/137/2010 z 29.06.2011

a rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/91/2011 z 24.04.2012 a žalobca uvedenú zmluvnú pokutu vo vzťahu k spotrebiteľovi nesmel naďalej používať z dôvodu jej neprijateľnosti.

12. Ako prvé odvolateľ namietal, že v dôsledku nenariadenia pojednávania vo veci, súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie na prejednanie veci nenariadil pojednávanie, ale došlo k verejnému vyhláseniu predmetného rozsudku dňa 11.10.2019, ktoré bolo vopred oznámené vyvesením na úradnej tabuli a web stránke okresného súdu, pričom podľa zápisnice o verejnom vyhlásení rozsudku súd vyhlásil výrok rozsudku v znení, v akom je obsiahnutý v písomnom vyhotovení predmetného rozsudku.

13. Podľa § 177 ods. 1 CSP súd nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie. Podľa ods. 2 pojednávanie nie je potrebné nariaďovať a) ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2.000 eur, b) strany s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia, c) to ustanovuje tento zákon.

14. V zmysle § 297 CSP súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariaďovať, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur.

15. Ostatné citované ustanovenie zakotvuje výnimku zo zásady ústnosti v spotrebiteľských sporoch a upravuje procesné situácie, v ktorých nie je potrebné nariadiť pojednávanie. Formulácia citovaného § 297 písm. b) CSP korešponduje s § 177 ods. 2 písm. a) CSP, pričom ich spoločnými znakmi sú jednoduché právne posúdenie veci, nespornosť skutkových tvrdení strán a bagatelný census s rozdielnou výškou. Cieľom prvých dvoch znakov je, aby pojednávanie nebolo potrebné nariaďovať v zásade v takých sporoch, kde nie je potrebné dokazovanie a nie je nevyhnutné ústne pred súdom prejednávať argumenty strán, týkajúce sa právneho posúdenia veci. Posúdiac predmetnú vec podľa vyššie citovaných procesných ustanovení odvolací súd zhodne s prvoinštančným dospel k záveru, že v danom prípade boli splnené zákonné podmienky, aby v predmetnej veci v spotrebiteľskom spore nebolo nevyhnutné na prejednanie sporu nariadiť pojednávanie. Keďže žalovaný nevyužil možnosť vo veci sa vyjadriť, v dôsledku čoho skutkové tvrdenia žalobcu obsiahnuté v žalobe sa nestali spornými, je potrebné uzavrieť, že skutkové tvrdenia strán neboli sporné. Zároveň bola splnená i ďalšia podmienka, že išlo o otázky jednoduchého právneho posúdenia veci, keďže išlo len o plnenie z bežnej spotrebiteľskej zmluvy, vrátane posúdenia, či dojednanie strán o zmluvnej pokute je alebo nie je v súlade so zákonom, pričom nejde o posúdenie ojedinelé, ale hromadne sa opakujúce za obdobných zmluvných podmienok a posudzovanie, či žalobca pravdivo a úplne opísal rozhodujúce skutočnosti v žalobe a aj preukázal pripojenými listinnými dôkazmi. To, že hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje zákonný limit 1.000 eur, keďže istina v danom prípade predstavuje sumu 191,38 eura, je úplne nesporné. Odvolací súd preto uzatvára, že v danom prípade boli splnené zákonné podmienky, aby súd prvej inštancie postupoval podľa procesného § 297 písm. b) CSP a vo veci nenariadil pojednávanie, pričom realizoval verejné vyhlásenie rozsudku. Takýto postup súdu nemožno hodnotiť ako nesprávny, nedošlo ním k odňatiu procesných práv stranám, ani k porušeniu práva na spravodlivý proces. Táto odvolacia námietka žalobcu preto neobstojí (nesprávne právne posúdenie veci je odvolacím dôvodom a odvolací súd by mohol rozsudok súdu prvej inštancie z uvedeného dôvodu zmeniť). V súvislosti s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/13/2018, na ktoré poukázal žalobca, odvolací súd dodáva, že nie je viazaný rozhodnutiami iného senátu Krajského súdu v Trnave a zotrváva na vyššie uvedenom právnom názore, ktorý už vyjadril aj vo svojich prechádzajúcich rozhodnutiach (porovnaj rozsudok sp. zn. 23Co/248/2018 zo dňa 10.12.2018, rozsudok sp. zn. 23Co/220/2018 zo dňa 22.07.2019).

16. V zmysle § 53a ods. 1 OZ ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

17. Ustanovenie § 53a OZ je dôsledkom transpozície smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len smernica), ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok: „Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.“ S prihliadnutím na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov: „Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.“ (čl. 6 ods. 1 smernice).

18. Ustanovenie čl. 6 ods. 1 sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku (uznesenie Súdneho dvora C-76/10 POHOTOVOŠŤ/Korčkovská, bod 50), teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať.

19. Ustanovenie § 53a ods. 1 OZ zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je neplatná (§ 53 ods. 5 OZ; absolútna neplatnosť). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav (naviac) zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu EÚ a práva EÚ na ochrane práv spotrebiteľa. Zákaz používania vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu sa týka celého textu predmetnej zmluvnej pokuty a zmluvnej podmienky ako celku, a preto nemôže ísť len o čiastočnú neplatnosť zmluvnej pokuty. Súd ako orgán členského štátu EÚ je pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami povinný ex offio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to aj z takej, ktorú súd už skôr judikoval (§ 53a Občiansky zákonník).

20. Povinnosťou žalobcu, bolo vo svojom odvolaní vymedziť, z akých dôvodov navrhuje preskúmať napadnuté rozhodnutie a je jeho vecou, aké rozhodujúce skutkové tvrdenia v odvolaní uvedie. Žalobca vo vzťahu k podstatnému argumentu, pre ktorý súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol v časti uplatnenej zmluvnej pokuty (z dôvodu, že dojednanie o zmluvnej pokute bolo vyhlásené rôznymi rozsudkami za neprijateľnú zmluvnú podmienku), neposkytuje žiadne protiargumenty a túto skutkovú stránku rozsudku súdu prvej inštancie žiadnym spôsobom nenapáda. Vzhľadom na fakt, ako je vyššie uvedené, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný a s poukazom na citované ustanovenia, z ktorých vyplýva opodstatnenosť záverov súdu prvej inštancie o nepriznaní nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty v prípade, ak už bolo dojednanie žalobcu týkajúce sa uplatňovanej zmluvnej pokuty vyhlásené za neprijateľnú podmienku v iných, súdom prvej inštancie špecifikovaných rozsudkoch, nebolo možné vyhovieť požiadavke odvolateľa. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že neprijateľnosť dojednania o zmluvnej pokute bola tiež vyhlásená v rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 16Csp/186/2017 z 28.11.2017 (v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/52/2018 z 26.11.2018) a v rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 16Csp/277/2017 z 17.4.2018 (v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/138/2019 z 25.3.2020), v ktorých sú bližšie opísané dôvody, pre ktoré nie je možné súhlasiť s názorom žalobcu, že pri formulovaní dojednaní o zmluvnej pokute odstránil všetky nedostatky, ktoré mu boli súdmi vytýkané a že by dojednanie o výške zmluvnej pokuty pre neplnenie povinností zo zmluvy poskytovať platby za služby riadne v čas boli dojednané v súlade so zásadou primeranosti.

21. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej, zamietajúcej časti vrátane závislého výroku o náhrade trov konania, v súlade s § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

22. V odvolacom konaní vo veci samej, keď v zamietajúcej časti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, úspešnému žalovanému vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v

zmysle § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade bol žalovaný v odvolacom konaní pasívny, nevykonával žiadne procesné úkony, náhradu trov konania si neuplatnil, ani nevyčíslil a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonomiu možné rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

23. Odvolací súd zároveň nariadil vykonanie opravy v úvodnej časti (záhlaví) písomného vyhotovenia napadnutého rozhodnutia pri označení žalovaného z dôvodu, že obsahuje chybu v písaní. Súd prvej inštancie nesprávne uviedol meno žalovaného „Róbert“, pričom správne má byť „Robert“. Daná skutočnosť vyplýva z výpisu z Registra obyvateľov SR.

24. Rozsudok prijal senát odvolacieho súdu hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).